

Pulcer quid faceres/qd in oī pte decor? Omini cū plenus sorde/supbis homo? Dicis diues sum nec egēs/nescis qr paup? Audus/ceccatus/vilis es atq miser. Prospā sors nutrit ē hui? subdola pestis Aspera sanat eam pspriore manu. Unus vt epatrib ventoso corde careret Demone vexari quesit/obtinuit. Ergo qd aduersas tāto fugim? studio res Lōsumus sortes/fidimus in medicis. Sed nolo tenere deum dices/agis apte. Si tameu anteferes psidiūz domini Angelicum si subsidiū/si spemq fidemq; Lura nec humanis sic nimis auxilijs. Lura supflua fit/si pl? si nō vt oportet. Hec p glone conditione statu. Tu corpus resoue/tu cura sedulo carnem Quid nisi cōfestim putre cadauer erit? Spūs eternus datus est tibi/iure colat. Atq bumilis/mitis/vilis/et esto tibi.

Finit.

Seruitur sermo de penitentia factus p eundem dominum cancellarium/in cena domini.

Si non lauero te/nō habebis partem mecum. Ioh. xij. et in euangelio p̄sentialiter recitato. Amplius laua me domine ab iniuitate mea et a peccato meo munda me. qr coinquinavit me misne ad prunciandum sc̄m verbū tuūz vir pollutus labijs reprobis et incircumcis inueniar. Dale nimiq p̄sumit sordes alienas vel loquendo vel ogando tergere qui totus peccati volutabro demersus est. Quamobr; tibi domine iesu/non tantuz pedes affectionum sed etiam caput intentionum et manus oigationum ad ablendum offero. Irrora desuper distilla pluūam voluntariam gratie tue. quatenus p̄ venam oris mei egrediatur verbum plenū virtutis. et bene sonans. quo per auditum suscep̄to. mundi fiant omnes ppter sermo nem tuum. digni quoq inueniamur habere partem que re promittit mundis corde. quia ipi te deum videbunt. Fiat hoc illa. i tercedente mundarum mundissima matre tua quam interpellamus ppter hoc atq; salutamus dicentes. Ave gratia plena. Si non lauero te tc. Dura valde qz tremenda sententia. si non lauero te. non habebis p/

tem mecum. Attendat vestra deuotio' qte sit pars cuius ablationem dominus cōm̄ natur ei qui lotus ab eo non fuerit. et agno scet qr hic summa paupertate miseria et calamitate p̄mitur. Quippe pars ista dominus est. qui se mercedem magnam et om̄e bonum nominauit de qua gloria bundus prophetā totus exultauit dicens. Deus cordis mei et ps mea in eternum deus. Proqua insup commendatur maria quia optimam partem elegit que non auferetur ab ea. cui pars hec vberima et maxima portio non sufficit/ nimis auarus vel stolid? Quid est igitur dominum dicere. Si non lauero te/non habebis partem mecum. nisi eum dare patenter intelligi. si non lauero te. nō hēbis me separaberis a me. Porro quid ultra pfecto reliquum est. nisi vita lis illotis/p̄ciatur a facie dei/etiam a sorte sanctor. eatq maledictus in ignem eternum cū illis. quoq (sicut apocalipsis scribit) pars erit in stagno et igne ardenti sulphure. Ignis quoq grando nit. glacies spiritus pcellarum pars calicis eoz. Si pars vero illotis tam horrenda tam intolerabilis dicitur. de toto quid expectandū censemus. Maledictus qui partem suam hoc modo facit deteriorem. Terreat igitur unumquēqz nostrum viri patres et fratres. terreat et eruditat hec formidanda nimis sententia. si non lauero te/ non hēbis partem mecum. Primum erat ut viuēdo innocenter/custodiremus nos immaculatos ab hoc seculo. nūcvero qr polluta ē nostra mens et cōscia. superestyt lotio divina nos emūder. Sed vnde sordes in nobis. Undiq p̄suis. Polluit nos supbia inuidia ira accidia et. Polluit nos sicut olim in lege immūdus cibus et hoc p malam delectatiōem. Polluit nos immūdus moribus vt lepra p malū consensum. Immūdus tacitus in ope. Immūdus locus in p uersa cōsuetudine. Polluit nos p om̄es modū ps quā arbitramur nr̄am esse/ mundana cupiditas. que est ps vilis vanafragilia et damnosa. Talem ptem figuratam habenuit in Habugodonosor. de q Dani elis. iij. Cū feris p ses? i herba terre. Cor eius ab humano cōmutet et cor fere det ei. Attendite vilē societatem. qr cū feris carētibus sensu. Et nonne homo cū i honore esset non intellectus: compatus ē iūmētis i sapientibus tc. Vnde vilem possessionem

Hermò de penitentia

quia in herba terre. Et quid herba terre nisi terrena felicitas. de qua propheticus sermo. Nam sicut herba transeat. mane floreat et transeat. vespe decidet induret arefcat. Deniq; considera vilem cōmutationē et cor fere detur ei fera et si nō habet sapiētiā retinet tñ crudelitatem. Sic illoti/bestie sunt in humana effigie latitātes scđm verbū Senece et Boeth. Deducrōe omittō. Sed vnde vobis lotio? Attēdite qz lauat nos ab inquinamentis nřis maḡ et dñs noster iesus xp̄us. Effundam inquit sup̄ vos aquam mūdam. Alioquin si non lauerit nullus mūdabitur. nemo nō priuabitur pte sua. Lauat autē. Quō lauat: ministerio penitentie salutaris. que velut lo- trix sagacissima diligens et virtuosa/preparat aquaz in cōtrione. abluit in cōfessione extergit in satisfactōne. Sic restituī pars nostra dens/in pfecta reconciliatiōne. Felix pars. qz velut pars beniamyn/supat in qn qz pribus/prem immūdor. In bonis na- ture que repantur. In bonis fortune q pos- sidentur. In bonis gratie gratis. date que multiplicantur. Deniq; in bonis gr̄e gra- tificantis. et glorie beatificatis a quibz alij priuant. Animaduertat vniusquisq; no- strū/ quid dicat xp̄us quid ve intelligat ad nostrū documentū. si nō lauero te rc. Ita dicebat mihi ipa meditatio mea conterere sermonem cōsequenter de lotione peccato- rum p ministeriū penitentie/cuius est hoc officium desup̄ commissum. p restitutione partis nostre. Offerebāt se concordantie et distinctiones sine numero de scripturis/p dilatarōe psecutionis pmissor. tum ecce i- ter meditandum et studendum/irrumpere visa est secretum thalamuz cordis mei. pe- stis improba/scientia inflans curiositatē noxię german. portentiosa mater eadem et filia. Monstrum heu horrendum ingens Hic ambulat in magnis et mirabilibz sup- se. Ponit in celum os suum et lingua eius traſit in terra. caput quoq; inter nubila co- dit. quia ibi est tenebrosa aqua in nubibz aeris. Hec postq; animaduertit perge re me yrde penitentia loqrer. pepulit me. ad cuius impulsu cum tremissem et faciem conuertissem. ipa me torua indignabū daq; animositate suscipiens et arrogans est et tumida. Abi inquit in malam horam tuam. quid cogitas. quid ordiris. quid pu- fillus ille et degener animus/obrepit tibi

vt famam negligere vt perpetuam con- flare nō horreas infamiam. Quid me spe- cas ita. dum omissis considerationibz al- tis et subtilissimis speculationibz. mate- riam communissimam assumis. quasi in eadem iugiter cantilena nugatoria perse- ueres. quasi pueriliter vulgarissimum car- men afferas vel efferas. Linque humiles materias. nunquid desunt tibi mysteria/lo- ge plus difficultatis et vere laudis baben- tia/circa sacramentū altaris et benedictie passiōnis Illic tuum in genium. tuam ma- nifesta eruditōem. coram viris omni do- ctrina supremēter eruditis. An ignoras vbi loqueris. Adde q; materia de peniten- tia/non accuratū stilum vel elaboratū sed quotidianum exigit. qd locutionis genus quasi sordidū iam apud modernos disso- lutum floccidū et nauseans cōtemnitur. p- sertim in sermocinalibus extra scholam. Nonne demum habet in promptu quili- ber materiam hanc de penitentia/p docto- res copiosissime tractatam. iij. sententia- rum et in summis atq; tractatulis cōfesso- rum. Quisquis ea legere voluerit p̄tin? in telliget. Præterea queso non te cassio labo- refatiges. neq; turpem risum tibi suscites L **D**ocimodo scientia inflans stomachan- do loquebas. tum esursum elapsa est sicut placuit altissimo charitas edificans cuius introitum decorēt et aspectum scientia in flās que et supbie spiritu et inuidie tota ve- rabatur ferre non valēs/mox abscessit tūc charitas sic orsa est. Tē nō fallat p̄cor. pre- cor non abducat meretriz hec pessima. sci- entia inflans curiosavāna garrula quietis impatiens. que sub specie vana subtilita- tis/mentes sibi deditas euiscerat torquet. veluti quibusdaz minutis muscularū acu- leis. Hec gignit pruritū nō extinguit. Hu- ius hec occupatio est semp disceret nuncq; ad scientiam virtutis. puenire. arrogantio- res et omnibus hominibus suos efficere sectatores. Hanc desere. delectent te vtilia magis qz subtilia/ad imitatiōem illius qui loquitur p̄ppham. Ego deus docēs te vti- lia. Numquid non in tanta temporis egesta- te/in tanto discrimine rerum/in tali mor- tis incertitudine docendi sumus viueū po- tius qz disputare vel acute fatigari. Quod tibi p̄cipide inqt sapia illa cogita sp̄ por- ro si qd die peccādo sordescim. qd salubri- us qd ve cōsulta et ve denra lotio et crebro

loquamur. Anxie queramus. assidue p̄tra ctemus. O quos sibi videntur sapientes in oculis suis. quot litterati et docti q̄ hec necessaria ideo nesciunt. quia velut facilia legere retinereq; despicerunt. qz insup tempus ingenium curam in sua. acuis cōtri uerunt. qz deniq; bonam vitam que talii optima doctrix est. colere neglexerūt. quos tandem si deo p̄picio resipiscere contingat si ad meliora studia mentem diuertere. p̄git affamo pudebitq; tempis acti. Quare: qz fessi et confracti nihil inueniēt devini uero labore suo nisi vanitatem arguendā et curam superflua m. sentientq; vix se discipulos idoneos ad illa cogitanda in quibus dudum magistri esse debuerant. qd et falso crediderant. qz tam ceca semper est tam insolens/ inflantis scientie arrogantia. Senti ent ad extremū nihil diff. cilius esse arte beneuinendi. nihil plane subtilius. nihil sublimius atq; diuinius. Perge igitur ut cepisti. neq; sermonem de lotione pedū anime hoc est affectionū quolibet interrupe. hoc necessitas quotidiana. hoc instans pasche festinitas qua verus agnus dei cū azimis sinceritatis et veritatis. edendus ē. Hoc p̄ sens societas eoꝝ qui non se solos sed alios habebunt erudiendo lauare/ flagitare et exposcit. Atuero tradita sunt hec in libris theologorū copiose. tradita sunt. scio etiā veritas altera que non tradita est. nec vicit omnib; omnia legere. et habet quid latentis energie viue vocis actus et in aures transiſa fortius sonari tenacius memora tur. Charitas hec suadens/ credite p̄suſit facile monitis suis obsequi. Unde glorior in dñō de cuius munere est modestus piūmgs quodlibet ingenii. Remaseratamen scrupulus aliquis/ si materia; hāc de penitentia lotrice mentis optimi/ tractare conuenientius oporteret vel declamitorio more vel scholastico. Primum accuratius et venustius est. alterū acutius et quadam modo verius estimatur. Primum magis ac cōmodatur affectui. sīm intellectui. Primum plus allicit. Secundum plus instruit. Tādem ex circumstantia tempis et p̄ auditore qualitate inductus sum scholasticū morē gerere. Quotidianus namq; sermo est et scholis visitatus. nec rursus egenus interpres intelligatur etiam a parum intelligentib; bene satis est. Omittatur ornatus/ nūsi q̄ spō te prouenerit. Dicamus in primis alti-

us repetentes/ q̄ lauat nos christus ministerio penitentie salutaris. que penitentia baurit aquam et quodammodo fundit in peluum cordis nostri per contritionem. ab luīt et sordes ejicit per confessionem. extergit desiccat et clarefacit per satisfactionem. Hec tria per ordinem nunc egit emundator noster christus misit aquaz lauit. extersit. Hec diceudoꝝ summa est hec tria notasse lego psalmistam. Diti confitebor ad uersum me tc. id est firmiter p̄posui. ecce contritionem. Injusticiam meam domino. ecce confessionem. Et tu remisisti impietate peccati mei. ecce satisfactionem. Et rursus alibi. Iniquitatem obvio habui. hec est contritoꝝ et abominatus sum. hec est confessio que extra vomit abominabile peccati sor dem. Et legem tuam t̄dilexi tc. Hec est satisfactione in custodia legis dei. Hunc per tractemus triplices huius officij cōditio nes. quasi iter trium dierum perambulantes. Et quia in paucioribus via magis. re totam sub brevibus terminis atq; methaphoris coartemus.

Taq; p̄ lotione nostra mistra. quam contritoꝝ non qualemq; sed calidam. mundam. amaram. viuam crebram. et cōtinue scaturientem. Iuxta que quattuor/quadruplex est de contritionis qualitate cōsideratio.

Drima cōsideratio

aqua contritionis sit calid. i. hoc fit per conversionem in deū. fide spe et charitate sub nixam. Sicut homo auertens se a deo et conuersus ad creaturas/ sordes contrabit. sice contra mundatur. Hoc est quod dicitur a doctoribus. quia quattuor requisita sunt in contritione. Conuersio ad deum. auersio a creatura. Infusio gratie. et expulsio culpe. Hunc calorem non habet aqua illorum qui dolent de peccatis solo timore/ re. sicut fit in iā damnatis et in cōdemnatis. sicut communiter euenit in morte ubi affectio commodi que gelida est et nō iusti/ dominatur. Quo circa sequitur expediens esse p̄uenire horaz mortis ad hau riendum hanc aquam et calefacienduz et bona et quotidiana meditatione. Signū frigiditatis est/ si homo crederet diu viue re/ vellat diu permanere in peccato. Non sic ille q̄ dicebat. se nō minus seruitur do si p̄staret certissie q̄ milie annorum spacio

Sermo de penitentia

protracturus esset vitam. Sic illa que cogitans de inferni supplicijs et de odio dei regnante in damnatis supplicabat ut etiam si damnaretur tamen deum diligenter. sic Job. Etiam si me occiderit tamen in ipso sperabo.

Secunda. Preterea sit aqua

mūda contritionis. Hoc dicit ppter eos qui cum suis lachrymis miscent ppositum delinquendi vel in volūtate peccati huius vel istius manent vel a manifestis peccati occasionibus nō declinant. Hec turbida aqua est non mūdans sed inquinans. Sed queret q̄s. Optet ne contritū firmiter credere q̄ de cetero non peccabit. Plane non oportet. Imo formidandum est de ruina alioquin temeritas esset qualis in petro. Si quidez aliud est pponere et velle non peccare p futuro. aliud de hoc ipso psumere. Dixerūt in hac parte doctores aliqui q̄ sufficit negatiue se habere. hoc est nō habere actuale ppositum peccandi. pserit cū additnr confessio sicut dicunt de baptismo q̄ non opponit obet. Aliorū rationabilior et sanctis conformior est sententia q̄d oportet positive detestari peccatum et de meliori vita pponere. Eō patitur autem ppositū illud timorez et tremorem de casu. sed non amorem delinquendi.

Tertia. Rursus tertio sit aqua cōtritionis amara. Hāc habere volebat q̄ dixit. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine aie mee. Horandū tamen q̄ duplex est amaritudo talis. Una ex dictamine rōis et sua deliberatione detestando peccatum. et hec ē virtus imperans dolorem. Alia sequit amaritudo in sensu si non sit indispositio complexionis vel consuetudinis vel aliūde. et hec non semp erigitur. q̄r nō semp est i potestate nostra flere sensibiliter etiam cū vellemus. imo et in aliquibus dolor iste posset esse nimis et declinans ad excessum. si cut in mulierculis aliquibus aut melacolicis/habentibus et leui causa lacrimas etiam usq; ad turbatiōem cerebri et oculorum caliginem. Aliqñ plus meritorū est velle flere et non posse q̄s fletibus abundare. hoc est q̄d dicitur. Dole q̄ non dolces. Queretur tamen aliquis si cōtritionis amaritudo tanta esse debet ut homo maller dānari vel annibilari q̄s rursus peccare. vel

etiam pdere omnia que habet etiam corpus. Tolle inquisitioē tales curiosas et piculosas et ideo omitendas o anima. et dic ita. Tu scis fragilitatem meā. tu fidelis es mō pmittis metentari sup id qd possum. id est. non cadere in tales necessitates hoc vel illud eligendi nisi dares virtutem bene eligēdi. Hoc mō servat. humilitas cum iusticia ubi si fieret electio alterius partis immingeret alterū et his piciulis sc̄ psumptio vel mēdaciū. Queres pterea si quis habens filium ex adulterio teneatur dolere de tali filio et velle ipsum nō habuisse. Rūsio q̄ hic facienda est separatio filij et peccati. Diligend' est filius. odiend' est peccatum. nec est vna dāda electio in his rebus. Hora de matre magistri sententiaꝝ

Quarta. Postremo sit aqua cōtritionis viua. id ē crebro et quasi ingiter scaturiens. hanc optabat ppha dicens. Quis dabit capiti meo a quam et oculis meis fonte lachrimarum. Hoc sic iplebit si mox et semper fit actua lis recognitio de peccato. Dolet homo de testas illud modis et dictis. alioquin vide tur illud approbare et nouiter delinquere. sic q̄ iustus est iustificabit adhuc et sordidus fordescet adhuc. Qualis autē erigitur contritio de venialibꝫ. Dicitur q̄ virtus sufficit. dum sc̄ quis in generali deterstatur omne peccatum et ad deum cōuertit. Felix aia cui datū est habere talem aquaz calidā mūdam amaram et viuā. Sed re cordi nostro et similibus cordi duro super adamantem et silicē qd nisi emolliat male habebit in nouissimo. Quis dabit huic quam in pelvum cordis mei. Percute domine iesu virga tua silicem hanc ut fluat aqua largissime. quēadmodū faciū est oliz pcutiente moysē petram in deserto. Legi de quibusdam tuis q̄ nō hñtes hāc acq; ad nutum. pcusserūt sc̄ipos etiam verbere et virga materiali ut inde cōsequēter te miserante cū plagis et sanguine pflueret riuius lacrimarū. Hecest yna ex industriis pducendi hanc aquaz. Alteram industria m habemus in figura iacob/ qui puto eos impletos humo et limo sc̄ philisteis pple tibi mūdabat. aut alios fodiebat. ut abiecta terra manent libero cōductu vena pūrissima. O quotiens impletā aia n̄a limoz terra sc̄ terrenis affectibꝫ et desideribꝫ. qui bus obstruit pñs meat' anie/ne p̄ritiois

aq̄ fluant. Teter⁹ purgatio hec sit p emun-
datorum ieiunij et abstinentie amaru. si-
cūt christus surrexit a cena. depositit vesti-
menta. **T**ertia additur industria p ad-
iutorium orationis. vt si haurire aquaz so-
li nō sufficim⁹ hauriētes nobiscum aduo-
cemus. q̄ admodum egit ille qui a maria
magdalene gratiam impetravit lacrimaz.
Ad hoc figuraliter induceretur illud soli/
ni (si tamen verum est) de quodaz puto p
fundo. in q̄ dum deeslet aq̄ aduenit virgo
ad os putei. et suo clamore aquam educt.
sic anima per orationem sicut ata suspiras
imperauit irriguum inferius et irriguum
superius. **V**t utuntur alij p quarta indu-
stria/consideratione misericarum et calamī-
tatum quas vident in proximis. vt inde p
compassionez lachrimas eliciant. **S**ic fit
vt consequenter misereatur eo p benignus
et misericors deus. Considerat animaz p
priam quasi sit in purgatorio. Hec indu-
stria locum habet in consideratione passio-
nis domini nostri iesu christi. De qua di-
cit Bernardus q̄ nullum cor tam durum
est qđ non molliat si passio domini ad me/
moriam reuocetur. Hic oculus xp̄i in hac
consideratione petrum respicit et slet a ma-
re. **P**er has vicinam aut similes industri-
as/proferret terra cordis nostri/fluente a-
que viue. ne esz vel sic sicut terra sine aqua.
Deserta inanis et vacua. terra inuia et in-
aquosa. terra monstruosa gelboe rbi nec
ros nec pluvia cadit. Itaq̄ sine hac aqua
incurrit illa maledictio christi. Si non
lauero te non habebis partem meū. Pro-
bibeat hanc altissimn.

Fiat aqua per contritionem/
bonum erit initium vt fiat ablui-
tio per confessionem. Fiat autē
opportune. fiat integrē. fiat vere
et non ficte. fiat a suo iudice.

Fiat opportune.

Hoc est temp⁹ ordinatio p ecclesiam. saltez
semel in anno. Et hic est primus casus.
Secundus casus est ante susceptiōem bñ/
dicti sacramenti. et hoc extendere voluerūt
aliq ad oēm actū hierarchicū ecclie/ q̄ n̄
sine confessione deberet exerceri. Sed ra-
tio eo p non videtur concludere nisi de cō-
tritione. **N**ota si occurrat peccatum ce-
lebranti. Alter casus est in periculo mortis
fm. pbabilem conjecturam. alioquin ho-

mo se exponeret periculo peccati. quia te/
nctur ad minus ante mortē confiteri. **C**ei
sante illa. pbabili conjectura / licet differre
confessionem. **Q**uarus casus si nuncha-
beat copia sacerdotis vel penitentiarij/nec
est spes q̄ postmodum ante paschalē mor-
tem vel eucharistie debitam susceptionem
habeatur. **C**onfessio crebrior efflauda
bilior sepe fit. nō tm̄ apli⁹ in obligationem
cadit regulariter. Duxi laudabilior sepe. qz
contingere potest vt repetitio esset vitiola
et quasi tota eneruans deuotionis virtutē
sicut in scrupulis tediosissimis/nolenti-
bus adquiescere cuiusq̄ consilio. Duxi p-
terea regulariter non cadere in obligatio-
nem. qz vel ratione conscientie hoc dicran-
tis. vel status aut tribulationis aut necessi-
tatis hoc exigitis/aut regule statuetis pos-
set obligatio consurgere.

Fiat etiam integrē

sicut integrā est contritio de omnibus. sic
confessio. **D**ic studiositas speculatrix de
plurimis querit. Et querespondere potest
charitas edificans. Illa est enim quod docz
de omnibus. quippe spūsanctus charitas
est/qui docet omnem veritatem. Est etiā
charitas finis legis. fm quam cetera debet
moderari. **Q**ueritur ergo primo de ve-
nialibus. Dicitur q̄ non est de necessitate
cōfitendum. et hec cōsideratio docet tolle/
rescrupulos multoz celebrantium. qz ve-
nialia possunt aliter deleri q̄ p confessioez
Queritur de oblitis. dicitur q̄ sufficit fe-
cisse diligentiam moralem sicut p magna
refieret. Et sic vel deus indulget. vel alias
reducet ad memoriam. Talis certitudo suffi-
cit ad nō peccandū nouiter/in celebrando
vel ad cōfessiōem nō inualidandū. **S**an
deberet fieri reductio ad memoriam confi-
tētis vel inquisitio. Sic vtiq̄ cū recto mo-
deramine. et sine curiositate noxia sicut ob-
stetric omnia et medicus tūdex diligēter
investigat. Alioquin a pueris puellis et lai-
cis et idiotis/qui nō habent reflectioez su-
per actus suos/vt h̄retur aliq̄ pura cōfes-
sio. Sc̄iūt hoc expti. Hec est veilitas prin-
cipalis cōfessionis. Animaduerte tamen/
q̄ si oblitera redeuit ad memoriam. illa cōfisen-
da sunt eidem sacerdoti vel alteri/ q̄q̄ eēnt
dimissa. sicut de peccatis diximus in cōtri-
tione deletis. **Q**ueritur de dubijs. Du-
bia sunt in triplici differentia. sicut pōthō

EE

Berino de penitentia

estimare se deliquisse in hoc vel in illo. Aut enim credit magis. qd peccauit mortaliter. in hoc facto vel in illo. et sic tenetur confite ri vel deponere conscientiam. Aut dubitat ex equo. et sic similiter obligat. Aut credit magis. qd non peccauit cum dubio tamen de opposito/et hoc dicitur scrupulus. et p hoc dubio non tenetur nisi aliunde tenere tur. qnq expedit dicere qnq et sepius con temnere et cōtra agere/pserum habito consilio ptoz. Item in dubijs sub conditone cōfiteendo est. et potest certa absolutio dari. Item in dubijs consurgentibz ex iuribz et ex sententiis positivis/potest nō confiten tibus exp̄sse absolutio admistrari. ¶ Queritur de circūstantijs: Rūdetur qd quedam sunt peccata mortalia/que sc̄ mutat spēm vt furari in templo. ille sunt de necessitate confitende. Quedam aggrauant peccatum notabiliter. vt rapere centum plus ē qd decem. et tales si habentur in memoria/dicē de sunt. Quedam aggrauant tantum modum faciendi. tales non sunt dicende d ne cessitate. imo qnq omittende. vt in pecca to carnis. nisi p securitate maiori et dubio ne peccatum mutauerit spēm. Quedam al leuiantes. quedam impenitentes. Allenā tes non sunt dicende nisi in dubio scanda li sacerdotis. Impenitentes omnino dimittende sunt nisi p familiaritate trahenda.

¶ Queritur de circūstantia psonae cujus qua sit peccatum: Rūdef qd est regulariter tacē da. nisi vel vbi nō potest aliter peccatum di ci. vt si vir abusus est p pria uxore. Velybi potest pdesse non obesse. tam dicenti qd au dienti. qd psonae illi peccatri. Addūt aliq: qd si aliter non potest dici peccatum quin cōfessor agnoscat psonam: p gendum est ad alterum. Hoc estimo cōsilium esse non p ceptum. nisi vbi posset obesse psonae illi re uelate. ¶ Queritur de casibus reseruatis. Hic est tam p funda difficultas/ut duran dus doctor exercitatissimus in istis. tractā do hanc materiam dixit qd expedire habe re super hoc papale cōsilium. Et difficul tas (vt bene tangit) puenit et reseruationi bus peccatorū/ aliter qd fit in curia romana qd non reseruat curia romana ut dicit nisi quasdam irregularitates aut penas Dicūt aliqui qd iura nunq voluerūt reseruare pec cata aliqua/nisi publica ad terrorēm aliorum. Una mollices reseruabit. adulteriū mulierum/peccatum sacerdotū cōcubinario

rum. ¶ Si plati omnes attenderent psum de/ qd est difficultas qd sum onus dicere peccata sua secreta etiam vni/ ipi (credo fir miter) nunq tale iugum imponerent leui ter ceruicibus subditoz. Unde innumerabiles p̄cipiantur in infernum. Ville pe nitentiarū non sufficerent in hac ebdoma da/p conseruatoribus reteruatoroz. Logno ui plures qui p biennium vel triennium vic potuerunt induci ad confitendū quedam suoz peccatoroz. Qualiter ergo talia dicitur vni p̄lato vel penitentiario. p̄sertiz pu eri et puerelle et mulieres verecūdissime. Di ci non potest qd est in pudore tyrannus. Credentes terrere subditos occidunt. et de mergunt facientes in infernum. ¶ Ethac materia et alias ppendite/ quanta diff cul tas est in materijs moralibus et theologi cis utilibus/in quibus homines p totam vitam exercitati/viescūt qd dicere. Quid igitur facient scholastici nostri tipis/qd ma terias tales nec cogitare nec legere supficie tenus dignantur dicentes. O sciēt talia cum vellemus. Uelint ergo tales aliquan do. alioquin nihil scient etiam quando voluerint pauca scient. ¶ Sed dicamus ad id qd queritur/ qualiter se habebit peccator/ habens casus reseruatos. Hec est certa conclusio qd si habeat talem sacerdotem qui potest et velit enim absoluere nec inde scandalisetur/ tenetur totū dicere. Exempli gratia. Si vadit ad ep̄m/ et ep̄us vult totū audire dicat. Si ad suum curatū qui potest absoluere/ similiter dicat. dum tū vtrō bius sit securitas qd neuter scandalisabitur. p. pnitatem ad peccatum. vt in materia fidei vel in peccato carnis. Sed querat tunc alios de licentia saltem petita. Si autem ep̄s qui potest omnia absoluere/ non vult nisi reseruata audire. et alius nō possit nisi non reseruata. et nō abest bona voluntas et bona fides in cōfiteente. Nō auderez dicere quin posset peccata sua isto mō dimidiare. sicut ligatus duabus excōicationibz p̄t absol ui. primo de vna. post p decem dies ab altera. sicut etiā in diuersis diebz p̄t fieri na cēfessio. Itaq nō requiritur tanta vnuas hic sicut in alijs sacramētis. Et est ibi que damyntas in ministris istis duobz. in vni tate sc̄ vni potenteris sacramētū aliter iegre et pfecte sup̄ istius peccata. Nō auderē p̄ trea asserere in onus sacri cōfessionis/qd ta lis generetur suo sacerdoti qui non p̄t de

omnibus absoluere omnia dicere. Scio tamen quod tutius est et salubrius (sed non quod liber potest faciliter induci) dicere peccata sua sic diuersis. quod ut dicit scotus talis confessio de uno peccato pluribus non vocat ex genere suo esse secreta. quod isti duo quod audi erunt possent ferre testimonium contra confitentem in foro cōtentioso. licet peccaret. non valeret testimonium. Item nullus iniuritus potest (ut videtur) cogi dicere bis peccatum suum in confessione. cum lex diuina non cogit vel obliget nisi ad semel confessum. Et si in religiosis oporteat pluribus confiteri. h[ab]et de eorum voluntate qui se regule summiserunt. Si dicit quod sic curatus sacerdos non cognosceret peccatorum recte. hoc argueret quod omnia peccata dicenda rursus essent.

Certio fiat uere sci
licet non ficte. hoc est in cōtritione et charitate. **¶** In probabilem conjecturam. Utrum autem confessio que fit sine charitate liberum ne iterum dicantur peccata vel a precepto ecclesie est difficultas. ut inter scholasticos sufficienter dissolubilis. Ostendit hoc multe in plebe opinionum varietas. Dicit autem dominus vilhelmus pisanius et alii confiteri quod attrito quod alias non esset sufficiens sit sufficiens virtus sacramenti. Ponendum est igitur et dicendum sicut quidam in euāgelio. Credo domine adiuua incredulitatem meam. ita penitentia. adiuua domine impenitentiam meam. Queritur si tali debatur p[ro]nia. R[esponde]tur quod sic non absoluendo sed ad cautelam et per servitatem futuris ut deus cor illuminet. Losilius Ambrosij Age interim quicquid boni potes. et malum abbrevia. **¶** Quid si dicit se cōtritus et putat confessio quod metitur vel scitaliude. vel non vult facere conscientiam sed excusare. Respondeo. quod dicere debet si ibi. quod absolutio non videtur. si posuerit impedimentum et quod intentio sua non est eum absoluere nisi faciat que permittit et dicit. Atque absolutio debet fieri absolute. Esta uero forma talis Ego te absoluo primo ab excommunicatione. Item ego te absoluo a peccatis tuis mibi confessis in nomine patris et filii et spiritus sancti amen. De confessio secreto hoc tenendi est primo. quod in nullo casu renelanda est etiam in heresi. nec papa potest dispensare. Itē nec de consensu confessi nisi dicat extra confessionem. Item nec ad interrogatiōem cuiuscumque iudicis per quodcumque iuramentum. nisi bo-

mo sciuerit aut per testimonia quod dicere tunc potest et ideo debet. Non fatuam cauelam aliquo. Item etsi sola peccata sint proprie de sanguillo confessionis. tamen penitentie datur interrogaciones rationabiles hincinde et persone no[n]itate sunt celande. Inquirētes autem et reuelantes grauiter peccant. et essent puniendi persicū vbi et curiositate non ex charitate discreta procedit inquisitio. Item de personis confessis et pedicit magis tacere quam aliquid dicere vel laudando vel vituperando in generali vel speciali.

Fiat postmodum

suo iudice. Iudee in confessione est vel parva vel epus. vel curatus vel aliquis legitimus ab aliquo isto per delegatus. Queritur cui sit expedientius confiteri. R[esponde]r[em]us quod reguliter et ceteris per curato ordinario. Primum propter obedientiam. deinde propter facilitatem habendi eum postmodum in periculis mortis. vel in sacra administratio. Queritur si confessi habentibus potestatem delegatam teneantur iterum peccata eadem semel in anno confiteri. R[esponde]r[em]us quod non. persicū vbi de consensu curati hoc factum est. Ideo tutius est petere licentiam. Expedite etiam ut talis in anno semel se presentet curato suo per sacra suscipiendo et obedientia impeditenda. alioquin curatus posset negare eucharistiam. **¶** Quid si curatus nolle credere. R[esponde]r[em]us quod cuilibet in foro conscientie seu confessionis credendum est per se contra se. nisi in casib[us] publicis quoniam alius curatus non posset certificari. etiamsi sibi fieret confessio. **¶** Quid si confessio erret in absolucione plus quam potest. R[esponde]r[em]us quod si peccator erat bona fide et nesciat impedimentum securus est. Si autem sciat non rite absolvitur. Si etiam postmodum sciat impedimentum fuisse tenet ut plurimum iterum confiteri. Dare vero regulare generalē quoniam sic et quoniam non est plenum nimis atque difficile. **¶** Felicabiliter pedum per confessionem que ita sit opportune. integre. non fere. et secrete. et a suo iudice. Sed reverendis abominibus aliquo et eluvibili quo in aptū confessionis venire et palpari vel tangi immo vel videri non permittit. quatuor pestes improbe. pudor. timor. presumptio. despatio. **¶** De pudore habemus in Thobia cui volenter lauare pedes occurrit piscis volens eum denudare. Quid piscis in aqua latet. nisi pudor occultus. sed suffocandus est.

EE 1

Berimo de penitentia

dor talis. et ad multa tandem utilis inuenit.
ad cibum contra demonium. et ad visum.
Applicationem non psequitur. **L**eterum
scabiles sic latet in aliquibus ut se scabiosos
non credant dicentes quid ego feci? **S**um
ego fur vel homicida? **H**oc cotigit etiam il-
lis qui deuoti reputantur. quod latet sub
tile malum que non permittit deuenire in cognitionem peccatorum. contra quod orabat presta.
Illumina oculos meos tecum. Exclusus sum de multis et in multis qui per quattuor aut tres annos fuerunt in peccatis gravissimis quam
uis fere quotidie considererent et ut erat sua opinio penitebat. Quid ergo erit de non recogitationibus annos suos in amaritudine anime si recogitantibus sedule talis cecitas e-
veniat. Quem non exterrat quod dicit apostolus. Nihil
mibi conscientia sum tecum. **A**mplius vero pre-
sumptio seu reprobatio nequissima dece-
pit plures honestos vocem cornicaz cras cras
coverti poteris cum voles. **H**ec vox iniuria
homini milia et perdidit et perdit. quod non est ho-
die cras minus aptus erit. **P**ostremo
vidimus desperationem in iuda et cayen et q-
busdam alijs. Migrat iudas. i. conscientia ser-
uus optimus propter multitudinem et afflictionem seruitutis. quod scilicet quotidiane sit reiteratione peccatorum que iudas abluere tandem refu-
git et desperat. Abiiciamus hec impedimenta. quod non est nobis diceret bene facere debueramus quanto magis quod dicit cuiuslibet
naturam. vade et lanare septies. i. profecte.

R **Q** Onus tam postremo oculos no-
stre conscientiis ad extremitatem quod
sit per manus satisfactionis. **H**ec quod
dem extensio habet asperitatem seu penalitatem
habet ronabilitatem. habet claritatem. habet
celeritatem. **P**reposueram tamen hec qua-
tuor quedam differere salubria de modis ini-
gendi satisfactiones. ut nec graues sint nec in
portabiles. nec publice per peccatis secretis.
Hec dentur in uitio aut si non fieri creditur
quod melius est cum pia pnia et quasi nulla du-
cere hoies in purgatoriis. quod cum fortis quod non si
et opprimere et destrudere in infernum. Hec ex-
igantur irregulariter iuramenta aut promissio-
nes de hoc vel hoc faciendo. Sed magis
oia in monitione atque conscientia. Denique salu-
berrimum est inducere hoies et aduersitates et labores huius vite accipiant in patien-
tia et bona gratiarum actione. quoniam per hoc potest effe-
criter ut crebro satisfactione de peccatis suis. et gratiarum augmenta permaneant. fiat vir-

tus de necessitate. **S**unt autem sordide trans-
gressiones aliquae que viri ad fundum pertinet ex-
tergi. Exemplicemus in quatuor. **P**ri-
mo. corruptio aliorum in moribus. Supponamus quo
accipite quid Berengarius moriens in die
epiphie dixerit. Hodie mihi apparebit dominus
meus ihesus christus. vel ad gloriam sicut sperop-
pter pnam meam. vel ad damnationem sicut
formido propter aliorum corruptioem quos
ad viam veritatis reducere non potui. Horre-
ant et caueant hi qui a similitudinem de-
monum gaudent alios cum trahere ad inte-
ritum presertim iuuenes et pueros. tales nesci-
si potuerunt unde sati penitere. sufficeret eis
debuerat damnatio propria. Quid de malis
exemplis magnorum et litteratorum virorum?
Alterum est vitium quod viri suscipit sati-
factioem et extensionem scilicet iniustam bellum in
temporibus. et iniuste pmissiones in spuma
libo. unde oriuntur mortes tam tempales quam
spumales. O felices quos de tollit extra ne-
cessitatem aut picaliū talia faciendi. ut nec
iniuste militent aut militare consulant.
Inferimus adhuc tertio iniustum patroci-
nationem. que dolis et astutis tollit heredi-
tates aliorum. quod sit vir conscientia vel restitu-
cio super istis. Et adhuc insanabilior est ini-
usta diffamatio que debitam vite ciuilis fa-
mam auferit. **P**ostremo ponimus pom-
positatem status. ut per symoniam vel rap-
nam aut usuram. quod vir potest fieri cesso-
re descendat quis a statu alto quanto damna-
bilissimo in bassum debitum et tranquillum.
Lanta est humani cordis arrogancia. ut
se et suos plures damnari citius patiatur
quam humiliari quod si non esset non tam durasset
hoc execrandum et excruciable scisma pestis ex-
Clandem epilogantes orem ut lauet nos
christus. quoniam ptem secundum habemus. Lauet at
per ministerium pnie. Que hauriat primus
quam contritionis calidam mudam ama-
ram et vinam. Secundo abluat per manus conscientis
opportune integre et non fice secrete
et suo ordine hoc est sub suo iudice. nec ob-
stante quatuor pestes pudor timor presumptio
despatio. Extensio demum fiat que habet aspi-
ratem ronabilitatem claritatem celeritatem.
subtrahentes nos a voraginibus peccatorum. que
nos in alienas manus per iniurias precipitant
a quibus vir unde possumus emergere. Sic mun-
di erimus in cubili conscientie nonne tranquilli honestes
partem erubetissimam cum christo hic per
gratiam et in spe. et postmodum in regnum glorie.

cuius nos p̄ticipes efficiat. Amen.
¶ finit.

2. Sermo eiusdem can.

cellarij de dñio euāgelico faci⁹ i cena dñi.

Onus dedit ei pater in manus Joh. xiiij. Originaliter in euangelio p̄tialiter recitato. Pro impetranda gratia et virtute dacti dextre manus dei qua apta oia implentur bonitate. q̄ subtrcta oia labefactione repentina dissoluunt se matrem gratie et virginem inclitam per cuius manus (teste Bernardo) datur nobis quicqđ datur. que diues es in oēs inoantes nomen tuū. salutantes imploram⁹ et implorantes salutamus dicētes Ave. Omnia dedit tc. vbi supra. Apud vos o doctissimi et p̄cellentes viri mihi sermonē habendū esse cōspicio. qui certa iam et indubitate fide tenetis. q̄ filio suo dño nřo Iesu xp̄o dedit omnia pater in manus ac p̄ inde monarchaz eū vlem cōstituit. vt iure dicerit. Matth. vlti. Data est mihi ois portestas in celo et in terra. Hoc dilectus eius aplius cōtemplabatur dñi asservit Apoca. ix. q̄ habet in vestimento et in femore suo scriptum. Rex regū et dñs dñnantū. ¶ S; quo iure ep̄us q̄ insup titulo monarchiaz hanc accepit? Multiplici quidem r̄signāter triplici. Prīmū iure hereditario diuine filiationis. Nam etsi filius et heres arguit aplius Roma. vi. et Gal. iiii. Attero d̄ deo patre vere vidit et enūcianit sancta illa mulier Judith. ix. appellans eū dñm yniuerse creature. Dñs igitur talis erit et filius. Hic postq̄ dñs per xp̄ham dixisset ad filium. Ego bodie genui te subiūxit p̄ p̄nti. Postula a me et dabo tibi ḡetes. hereditatē tuam et possessionē tuā tc. tanq̄ diceret illō. Lu. xv. Fili omnia mea tua sunt. Secundū ius monarchie v̄lis in xp̄o cōsurgit ex titulo. mutue dilectionis eius ad p̄tēm. Hā antiquū est ph̄ice veritatis pueriū Amic⁹ oia esse cōia. Fili⁹ enī q̄r suo mō repēdit oia patri. in donatiua spiratioē supmī amoris q̄ sp̄üssanc⁹ ē coexistit readamatioē vicissitudo vt ei p̄tē donet oia. Amplius tertīū ius monarchie v̄lis inuenit in xp̄o appropriate q̄ ad naturā assumptā et titulō victoriōse debellatiōis seu ciuilis ad quisitionis et cōquestus. Victorem cūcta

sequuntur ait quidam. Nonne christus vi imperiosissimus victor aereas potestates debellavit. Sic notat ap̄ls ad Eph. iiij. Non nec captiuā sub eis dicit captiuitatē quaz xp̄i sanguinis p̄cio redemerat et suā effecrat. Sic ut xp̄ha testa Ascendēs in altum tc. Idem babet ad Eph. iiiij. Quin etiam tota yniuersitatis machina que gratia hominis condita est fm p̄m et habetur satis Deute. iiii. Ip̄a fuerat ad impiū crimen les maiestatis diuine/deteriorata. teste Lypriano. et a nativo decore suo plurimū deciderat. Juste nimis. vt in bōis p̄ter se cōditis homo pditor et p̄uaticator pleceret. Sed audi qđ sup hoc cātate ecclesia. Terra pontus astra mūdus q̄ lauan flumine. Ecce p̄ tpi passiōem lata et regata esse omnia aqua emūdationis repationis ac pulcrificationis. Nonne inductus est ap̄ls dīcere de xp̄o passo. q̄ deus exaltauit illū et dicit illi nomen qđ est sup omne nomen. vt in noīe ihu omne genu flectat celestū terrestrij et infernoꝝ. in signū yniuersalis dominij ad Philip. iiij. ¶ Habemus ergo cītulos enumeratos tres in xp̄o. diuine filiationis. mutue readamatiois. et strēnuē debellationis. p̄ter qđ rite dictū est. q̄ oia dedit ei pater in manus. Ita sentitis de christo o sapientissimi viri. Ita iugiter pia fidei sinceritate deo p̄picio sentietis. Quam obrem nec habeo necesse in p̄suadēdo amplius verba pdere. aut op̄z cōsumere. nec istū solem veritatis p̄fulgidū/ingerere debeo vobis ip̄m cernentibus. et de xp̄o scientibus q̄ omnia dedit pater in manus. Propterā traducat sermo noster a līa ad mysteriū. a fidei soliditate ad moꝝ puritatem et a diuina filiatione naturali ad p̄ticipiam filiationis adoptiue generatiōem. ¶ Pertractemus q̄ pacto sp̄us quilibet xp̄ianus. xp̄i frater et amicus sit aut esse debeat princeps omnīū. Contemplemur. q̄ta et q̄ supēfusa liberalitate omnia dederit nobis pater in manus si volumus. Quis pater? Pater ille qui possedit et fecit et creauit nos Deute. xxvij. qui a nobis pater agnoscit/pater vocari/altissima prorsus et obstupescenda dignatione voluit. monuit atq̄ iussit. Matth. vi. Quid enī mirabilis. qđ ad audiendū iocūdiū. q̄ vt vniusquisq; fideliū instar xp̄i monarcha sit oīm si placet erita est tñ. vniusquisq; sp̄us vere fidelis monarcha est oīm et multiplici. nō vno sed

EE 3